

Voor Ziko bij de expositie Terra Terra

Op een keer moet je iets doen met rood
zoals je brood bakt
het rood dik als deeg

maar wat moet het rood?
en hoe wil het zijn?
je hebt het lichte rood
dat vrolijk maakt en teder
het is verliefd en dwaas
het werpt zich in je armen

je hebt het zware rood
van vechten, van dood
zo is het licht, zo is het donker
net als de tweespalt

rood is onrustig, het doet je bewegen
het wil altijd over de grens
het is een denkend rood
het rood staat voor de deur
hij wil er in
hij is van de extreme mening
hij kan zich kleden als grote leider
dan imponeert hij

rood is ook een koningskleur
ergens in rood huist het goud
van oude koningen
het is het wijze rood
van liefde en compassie
van begrenzing, van veiligheid
in de warmte van je huis
als het vuur getemperd is
zingt het rood zacht

rood is de kleur
van het beginnende leven
als het kind wordt geboren
staan wij met ontzag
te kijken en een grote stilte
valt na het eerste geluid
kijk het geluk van de ouders
druppelt rood uit hun ogen
hun liefde vermenigvuldigt
het kind staat op de drempel

kijk naar de condensatie van rood
als lagen aarde, als lagen tijd
als handen die worden gewassen
die het rood achterlaten
het rood dat vloeibaar is geweest
als hartstocht van de liefde
als passie van het lijden
in de aarde
in de aarde

ik ben een huis
in mij is een vuurplaats
in mij is een tijd van licht vergeten
voor de donkere wond in mijn ziel
ik dompel mij onder
in de donkere grond van de troost
ik word warm van binnen

Terra Terra